

L'AMOR DE LES TRES TARONGES

Hi havia una vegada un rei que tenia tres fills. Es més gran, quan va tenir edat de cercar al·lota, se'n va anar a córrer món i mai més no va tornar. As segon li va passar el mateix i quan li tocava as tercer va dir a son pare:

—Pare, jo aniré a cercar l'amor de les tres taronges.

Son pare li digué:

—Vés viu, pensa el que els hi ha passat, en es teus germans.

—No passis pena que jo tornaré amb s'al·lota més polida de tot es teu regne.

Camina que caminaràs, es fill del rei es va posar en camí i va fer-se de nit i va veure un llumet enfora, enfora. S'hi va atracar i va trobar-se una dona que escombrava es forn amb ses mans.

—Dona, què feis? —digué.

—Escombrava.

—Té, un diner per comprar-te una garnera, però m'heu de deixar passar sa nit.

—No! Açò no! que es meu marit és un drac i tota sa gent cristiana se menja.

—Jo m'amagaré davall es llit i es drac no em veurà.

I així ho va fer. Al cap d'un moment arribà es drac i digué:

—Sent olor de carn humana, en menjaré si Déu mana; sent olor de carn en dol, en menjaré si Déu vol.

—Boig més que boig! —li va dir sa dona—. Té una cuixa d'ase i menja; té una gerra d'aigua i beu; te una estora i fe' t net es morros; té una barra i fe't net ses dents i véste'n as lit!

De nit sa dona el va despertar i li va dir:

—Somiava que es fill del rei passava i que cercava l' amor de les tres taronges.

—Encara n'hi falta molt. Primer haurà de passar per cas meu germà, que també és drac.

Es fill del rei quan va sentir açò va sortir i se'n va anar corrent. Camina que caminaràs, es va tornar a fer de nit i va tornar a veure un altre llum enfora. Va pensar que era a cas germà des drac. Quan va arribar, va veure una dona que escombrava es forn amb es cabells i li digué:

—Dona, què fas?

—Escombrava.

—Idò té un diner, però m'heu de deixar passar sa nit.

—No! Açò no! que es meu marit és un drac i tota sa gent cristiana se menja.

—Es igual, jo m'amagaré dins sa pastera i no em veurà. As cap d'una estona va arribar es drac.

—Sent olor de carn humana, en menjaré si Déu mana; sent olor de carn en dol, en menjaré si Déu vol.

Sa dona li va dir:

—Calla, boig mes que boig; té una cuixa d'ase i menja; té una gerra d'aigua i beu; té una estora i fe't net sa boca; té una barra i fe't net ses dents i vés-te'n as llit.

De nit sa dona el va despertar i li va dir:

—Somiava que es fill del rei passava i cercava l'amor de les tres taronges.

—Encara és enfora; primer haurà de passar per cas meu germà, que també és drac.

Quan es fill del rei ho sentí, va sortir de sa pastera i es va posar en camí.

Camina que caminaràs, es va tornar a fer de nit i va veure un altre llumet enfora i pensà que allà devia esser on ell anava.

Quan va arribar, va trobar una dona que escombrava es forn amb es vestit i li digué:

—Dona, què fas?

—Escombrava —li contestà.

—Té un diner i compra' t una garnera, però m'has de deixar passar sa nit.

—No! Açò no! que es meu marit és un drac i tota sa gent cristiana se menja.

—Es igual; jo m'amagaré dins sa caixa i es drac no em veurà,

Així ho féu i as cap d'una estona va arribar es drac, que va dir:

—Sent olor de carn humana, en menjaré si Déu mana; sent olor de carn en dol, en menjaré si Déu vol.

—Calla boig, més que boig —va dir sa dona—. Té una cuixa d'ase i menja; té una gerra d'aigua i beu; té una estora i fe' t net sa boca; té una barra i fe't net ses dents i véste'n as llit.

De nit, sa dona el despertà i li digué:

—Somiava que es fill del rei passava i cercava l'amor de les tres taronges.

—Encara n' hi falta un bon tros! Es taronger que té ses taronges està dins una cova, guardat per dracs que quan tenen es ulls oberts dormen i quan els tenen tancats estan desperts.

Es fill del rei, quan sentí açò, se va alçar deveres i ja és partit. Pes camí es va trobar un ca que lladrava desesperat de fam que tenia. Ell va treure un tros de pa i l' hi va donar. As cap d'una estona, va trobar una serp que bufava desesperada de sa set que tenia, ell li va donar aigua i sa serp va callar.

As cap d'una estona es va trobar amb una barrera que batia, *badabim, badabam*; ell la va fermar.

A la fi va veure una cova, va pensar que allà hi devia haver es tarongers. S'hi va atracar sense fer gens de renou i va veure dracs que estaven amb es ulls ben oberts. Va pensar que dormien i molt a poc a poc va collir tres taronges i se'n va anar. Però quan ja se n 'anava va tropissar amb un còdol, va fer renou i es dracs es van despertar.

Ell va arrencar de córrer però es dracs sortiren darrere ell. Vegent que no el podien agafar, es van posar a cridar:

—Barrera, atura'! Barrera, atura'!

—No, perquè batia i m'ha fermat.

—Serp, atura '! Serp, atura'!

—No, perquè tenia set i m 'ha donat aigua.

—Ca, atura'! Ca, atura'!

—No, perquè tenia gana i m'ha donat menjar.

Es fill del rei va pensar que ja estava salvat i va iniciar es camí de tornada. As cap d'una estona li va agafar set i pensà que obriria una taronja. Quan la va tenir oberta va sortir de dins una jove, que li va dir:

—Si no em dones aigua, em mor.

Com que no tenia aigua per donar-li, sa jove es va morir. As cap d'una estona va pensar que n'obriria una altra. Va sortir-li una jove més guapa que sa primera i també li va dir:

—Si no em dones aigua, em mor.

Com que tampoc en tenia, sa jove es va morir.

"Ara —va pensar— esperaré a obrir sa tercera quan sigui a prop d'un pou. " Així ho va fer. Li va sortir també una jove més guapa que ses altres dues, que també li va dir:

—Si no em dones aigua, em mor.

Ell li va donar aigua i sa jove no es va morir.

Es fill del rei li va dir que l'esperàs devora es pou, que ell aniria a palau a cercar una carrossa i es seus criats.

Així ho feren. Però vet aquí que al moment s' atraca una mora devora sa jove i li demanà que feia allà. Ella li - explicà. Sa mora li digué que la pentinaria perquè estigués més guapa quan arribàs es fill del rei. Mentre la pentinava li clavà una agulla de cap negre an es cap i es va convertir en un colomet. Sa mora ocupà es lloc de sa jove.

Es fill del rei quan arribà va quedar molt sorprès en veure que aquella no era sa jove que ell havia deixat allà. Però se l'endugué a palau. Feren una gran festa celebrant es compromís de noces des fill del rei. Mentre sopaven es passejava per allà un colomet que amorosament es posava damunt ses espatles des fill del rei. Després anava i cagava dins es plat de sa mora. Aquesta l'arruixava mentre es fill del rei només feia que acariciar-lo.

. Una de ses vegades va notar que tenia una cosa dura damunt es cap.

—Què és açò? —va dir—. Sembla que té una agulla clavada!

Es fill del rei li va llevar i es colomet es convertí en sa jove que havia deixat devora es pou. Es casaren i foren molt feliços.

Rondalla extreta de *Folklore menorquí. Un Recull per a les primeres edats*. Recull realitzat per **diferents autors**.